

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617010445
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2617010445.5

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného F. G., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 21.03.2019 sp. zn. 1T/216/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného F. G., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa obžalovaný F. G. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že obdobie minimálne od začiatku mesiaca marec roku 2017 až do 25.05.2017 do 23.45 hod. na presne nezistenom mieste v Trnave si zadovažoval od doposiaľ nezistenej osoby omamné a psychotropné látky „pervitín“ vo väčších množstvách a tento následne pri sebe nosil do mesta Senica, kde ho prechovával na rôznych miestach za účelom ďalšieho distribuovania a predaja a tento postupne rozpredával v meste Senica viacerým doposiaľ neustáleným konečným spotrebiteľom, medzi nimi aj H. A., O. M. a O. F. a za protislužbu poskytol O. Z., pričom dňa 25.05.2017 počas osobnej prehliadky vykonanej v Z. na S. ulici pred činžovým domom XXX/XX, pred vchodom od S. ulice bola u F. G. zaistená injekčná striekačka s priesvitným telom a modrým piestom naplnená bielou kryštalickou látkou do objemu 3,1 ml označená ako stopa č. 1, takisto mu boli odobraté stery z ľavej a pravej ruky, ďalej pri obhliadke miesta činu dňa 26.05.2017 v Z., na S. ulici v okolí vchodu do bytového domu č. XXX/XX od S. ulice boli zaistené 2 ks papierikov od cigariet zn. Davidoff bielej farby s nápisom Davidoff striebornej farby, poskladaných s nezisteným obsahom označená ako stopa č. 8/1, 1 ks materiál bielej farby nezisteného pôvodu o objeme cca 1 cm³ označený ako stopa č. 8/2, pričom podľa záverov znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/6658 zo dňa 06.07.2017 bolo zistené, že zatavená injekčná striekačka (stopa č. 1) obsahovala 2474 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,7 % hmotnostných, ktoré zodpovedá 45-180 bežným jednotlivým dávkam drogy, alobalová skladačka (stopa č. 8/1A) obsahovala 84 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,6 % hmotnostných, ktoré zodpovedá 2-6 bežným jednotlivým dávkam drogy, alobalová skladačka (stopa č. 8/1B) obsahovala 116 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metylsulfonylmetánu (MSM) so stopami metamfetamínu a podľa odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky Bratislava hodnota zaisteného metamfetamínu predstavuje sumu 102,32 €, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to ho okresný súd odsúdil :

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov a 6 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Zároveň podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona uložil obžalovanému aj ochranný dohľad na dobu 18 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojich obhajcov JUDr. Juraja Gavalca a Mgr. Milana Trylča, PhD.

JUDr. Juraj Gavalec v písomných dôvodoch odvolania, zhodne s obranou obžalovaného prednášaného v priebehu konania na súde I. stupňa, namietal predovšetkým, že obžaloba podaná v prejednávanej veci na Okresný súd Senica dňa 21.11.2017 obsahuje skutkovú vetu, ktorá zodpovedá právnej kvalifikácii zločinu podľa § 172 odsek 1 Trestného zákona, nie právnej kvalifikácii obzvlášť závažného zločinu podľa odseku 2 tohto ustanovenia. Túto chybu si uvedomila aj okresná prokuratúra a na hlavnom pojednávaní dňa 21.05.2018 prítomná prokurátorka zmenila skutkovú vetu obžaloby s privolaním súdu a okrem iného doplnila predovšetkým mená a priezviská ďalších osôb, ktorý mal podľa obžaloby obžalovaný zadovážovať omamné látky. Túto chybu súd nemal a nemohol konvalidovať, k náprave mohlo dôjsť iba v prípravnom konaní a to postupom podľa § 206 odsek 5 Trestného poriadku, pretože každé zadovážovanie omamnej látky ďalšej osobe je čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu. Pri skončení vyšetrovania podľa § 208 Trestného poriadku nebol obžalovaný upozornený na žiadnu zmenu v dovtedajšom obvinení, zmenu obvinenia urobila prokuratúra až na hlavnom pojednávaní dňa 21.05.2018. Nejednalo sa o zmenu obžaloby ale o zmenu obvinenia. Takýmto postupom došlo k zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, pretože skutku, ktorý je predmetom obžaloby, nebolo v obžalobe uvedené, na akých viacerých osobách a akým konkrétnym spôsobom sa mal obžalovaný skutku dopustiť.

Po podaní obžaloby nie je možné obžalovaného postaviť do horšej situácie, než v akej bol pri skončení vyšetrovania a dokonca i pri doručení obžaloby súdom, pretože skutok v obžalobe už vymedzený bol a obžalovaný si zvolil spôsob obhajoby vo vzťahu k skutkovým okolnostiam kladený mu za vinu, ktoré však na hlavnom pojednávaní uplatniť nemohol, pretože sa pojednávalo o obžalobe vymedzené skutkovo inak. Obrana obžalovaného a jeho príprava na hlavné pojednávanie bola zameraná z právneho hľadiska len na obžalobou vymedzené skutkové okolnosti, pričom obrana obžalovaného zameraná na iné zákonné znaky trestného činu a na iný následok, vyžaduje celkom iný smer, iné návrhy na vykonanie dokazovania, zisťovanie iných skutočností pri výsluchoch obvinených a svedkov. S poukazom na túto argumentáciu má za to, že rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Z uvedených dôvodov navrhol postupom podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vrátiť vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Mgr. Milan Trylč, PhD - v dôvodoch odvolania, v súlade s obranou obžalovaného prednášaného v priebehu konania na súde I. stupňa, namietal nezákonnosť zabezpečenia dôkazov v prípravnom konaní, keď má za to, že neboli splnené zákonné podmienky na vydanie príkazu na sledovanie osoby podľa § 113 odsek 7 Trestného poriadku, keď je zjavné, že informáciu odôvodňujúcu vykonanie sledovania osoby mali OČTK k dispozícii už v poobedňajších hodinách dňa 25.05.2017, sledovanie osoby obžalovaného bolo vopred naplánované a to až od 21.00 hod. dňa 25.05.2017. Obhajoba má za to, že ak od získania informácie v poobedňajších hodinách, odôvodňujúcej sledovanie osoby, do vopred plánovaného sledovania osoby zo začiatkom o 21.00 hod. mal OČTK dostatok času k zadováženiu písomného príkazu na sledovanie osoby pred začiatkom jej sledovania. Písomný príkaz prokurátora bolo možné získať vopred, pričom je preukázané, že o jeho získanie vopred sa vyšetrovateľ ani nepokúsil. V prejednávanej veci nebola splnená ani jedna z dvoch kumulatívnych zákonných podmienok na postup podľa § 113 odsek 7 Trestného poriadku. Obhajca ďalej namietal, že sledovanie osoby obžalovaného bolo vykonané nezákonným spôsobom, čo zároveň zakladá aj nezákonnosť nasledovných procesných úkonov a to najmä obhliadky miesta činu, osobnej prehliadky obžalovaného

a ňou získaných dôkazov, zadržanie obžalovaného aj nasledovného väzobného stíhania. Obhajoba má za to, že aj osobná prehliadka obžalovaného bola vykonaná nezákonným spôsobom keď poukázal na to, že súhlas prokurátora mal byť vyžiadaný o 23.30 hod., avšak obžalovaný bol spozorovaný až o 23.35 hod. Súhlas prokurátora na osobnú prehliadku bol teda žiadaný v čase, keď nikto nemohol vedieť a ani predvídať do budúcnosti, že obžalovaný bude vôbec pozorovaný o 23.35 hod. a predtým, ako obžalovaného mali OČTK zabezpečeného k osobnej prehliadke. Súhlas s osobnou prehliadkou sa mal vyžiadať až vtedy, keď bola osoba k dispozícii t.j. po obmedzení jej osobnej slobody. Ďalej namietal opodstatnenosť výsluchu svedkov F., N., G., A. a G. v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, keď ich mená nevyplývali zo žiadnej predchádzajúcej operatívnej činnosti, ktorá by bola súčasťou vyšetrovacieho spisu. Má za to, že činnosť OČTK nemôže byť svojvoľná, musí byť dôvodná a opodstatnená t.j. procesné úkony musia byť odôvodnené a ich základ musí vyplývať z činnosti OČTK. Ak odôvodnenosť vykonania procesných úkonov - konkrétne výsluchu svedkov, nie je daná a nevyplýva z vyšetrovacieho spisu ide o postup, ktorý zakladá porušenie práva na obhajobu obžalovaného v prípravnom konaní. Má za to, že každý procesný úkon a jeho uskutočnenie by malo byť dôvodným, ktorý dôvod vyplýva zo skutočností uvedených v spise pred vykonaním procesného úkonu, inak by mohla byť činnosť OČTK považovaná za svojvoľnú. Poukázal tiež na to, že k odstúpeniu vyšetrovacieho spisu na KR PZ Trnava z OR PZ Senica došlo v čase po vypočutí štyroch a nie troch svedkov (znak kvalifikovanej skutkovej podstaty odseku 2/ žalovaného trestného činu). Ak príslušným na vyšetrovanie je KR PZ Trnava, potom štvrtý svedok už nemal byť vypočutý vyšetrovateľom OR PZ Senica, preto je otázka, či úkon, ktorý mal už byť vykonaný vyšetrovateľom KR PZ a bol vykonaný vyšetrovateľom OR PZ nie je nulitný. Vo vzťahu k skutkovej a právnej vete obžaloby namietal skutočnosť uvádzané aj v odvolaní JUDr. Gavalca, keď poukázal na skutkovú vetu uznesenia o vznesení obvinenia, ktorá bola prevzatá aj do obžaloby a nezmenila sa napriek tomu, že bol obžalovaný dňa 13.06.2017 vyšetrovateľkou upovedomený o zmene právnej kvalifikácie, s tým, že skutok sa bude ďalej posudzovať ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 odsek 1 písm. c/, písm. d/, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 odsek 1 písm. j/ Trestného zákona. Voči tomuto upovedomeniu neexistuje žiadny riadny ani mimoriadny opravný prostriedok, obžalovaný nemohol riadne uplatňovať svoje práva, takto mu bolo už v prípravnom konaní odňaté právo na riadnu obhajobu. Nemožno pripustiť, že návrhom zmeny skutkovej vety v rámci prednesu obžaloby na hlavnom pojednávaní je možné túto vadu zhojiť. Navyše má za to, že ak obžaloba modifikuje znenie skutkovej vety po prednesení obžaloby, ide o procesný návrh na jeho prijatie alebo odmietnutie, o ktorom mal súd rozhodnúť procesným uznesením okamžite. Od skutkovej vety obžaloby sa mali odvíjať aj návrhy na vykonanie dokazovania a súd nemal pripustiť také dôkazy, ktorými mali byť cielene preukazované skutkové okolnosti idúce nad rámec skutkovej vety obžaloby. Obhajoba namietala správnosť skutkových zistení súdu I. stupňa, ako aj správnosť hodnotenia výpovedí jednotlivých svedkov keď má za to, že práve dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný viacerým osobám drogu nepredal. Za nezákonný považuje postup súdu I. stupňa, ktorý odmietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania, ktorým postupom došlo zo strany súdu k porušeniu práva obžalovaného na riadnu obhajobu. Písomným podaním, ktoré bolo doručené krajskému súdu dňa 23.09.2019, označené ako doplnenie odvolania obžalovaného spochybnil správnosť právnej kvalifikácie žalovaného skutku aj podľa § 172 odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Trestného zákona, v zmysle ktorého sa za závažnejší spôsob konania rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách. Z konštantného výkladu § 138 písm. j/ Trestného zákona vyplýva, že zmysel predložky na viacerých osobách je naplnený iba vtedy, ak nesú negatívne následky spáchania trestného činu aspoň tri osoby, teda konaním páchatel'a musia byť poškodené najmenej tri osoby. V trestnom stíhaní v drogových veciach však osoby kupujúce drogy nevystupujú v procesnom postavení poškodených ale v procesnom postavení svedkov, osoba kupujúca drogu nie je samotnou kúpou drogy osobou poškodenou. Kúpou drogy neutrpiť ujmu na akýchkoľvek svojich právach. Bez toho, aby bolo preukázané, že každý kupujúci je liečiacou sa drogovou závislou osobou, nemožno túto okolnosť považovať za kvalifikačné kritérium a to v neprospech páchatel'a. Nad rámec dôvodov odvolania, ktoré doručil odvolaciemu súdu dňa 03.07.2019 namietal porušenie práva na riadnu obhajobu v spojení s právom na spravodlivý súdny proces a to z dôvodu, že v prípravnom konaní nebol obžalovaný poučený o svojom práve zúčastniť sa procesných úkonov jeho veci. O termíne výsluchov jednotlivých svedkov nebol upovedomený a nebol poučený o práve zúčastniť sa na týchto procesných úkonov, pričom nepovažuje za rozhodujúce to, že sa týchto úkonov zúčastnil resp. mohol zúčastniť jeho obhajca.

Vo vzťahu k znaleckému posudku KEÚ PZ Bratislava sp. zn. PPZ KEÚ BA-EXP-2017 č. 6658 zo dňa 06.07.2017 namietal, že záver o obvykle jednorázovej dávke drogy môže v trestnom konaní výlučne stanoviť len OČTK alebo súd, čo sa v danej veci nestalo, nakoľko súd vychádzal len zo

znaleckého posudku a výsluchu znalkyne s tým, že množstvo účinnej látky v droge nemôže byť kritériom určovania počtu obvykle jednorázových dávok drogy, keďže toto sa dá zistiť len neprípustným expertíznym skúmaním, preto nemôže byť zahrnuté zavinením obžalovaného, napriek tomu, je počet obvykle jednorázových dávok drogy súčasťou skutkovej vety, z ktorej bol obžalovaný uznaný vinným. Hodnota drogy bola vyčíslená na základe informácii získaných z pracovísk Národnej protidrogovej jednotky, tieto informácie sú však len orientačné a nemožno ich použiť v trestnom konaní. Pri určovaní ceny drogy na čiernom trhu je nutné vychádzať z údajov nezávislých orgánov od PPZ SR, takýmto orgánom je Európske monitorovacie centrum pre drogy a drogovú závislosť.

Z vyššie uvedených navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný prokurátor po vyhlásení rozsudku vzdal práva na podanie odvolania.

K odvolaniu obžalovaného, podaného jeho obhajcom JUDr. Gavalcom sa prokurátor písomne vyjadril s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 10.01.2019 sp. zn. ÚS 10/2019, ktorým bolo rozhodnuté aj o námietke obhajoby týkajúcej sa tvrdenému zásadnému porušeniu práva obžalovaného na obhajobu, pretože v skutku, ktorý bol predmetom obžaloby nebolo uvedené na akých viacerých osobách sa mal obžalovaný skutku dopustiť.

Obžalovaný aj jeho obhajcovia na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvali v celom rozsahu na písomných dôvodoch ich odvolaní.

Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podaného odvolania, na to oprávnenou osobou, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa má všetky náležitosti v zmysle § 168 odsek 1 Trestného poriadku. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmý rozsah vykonaného dokazovania, obsah jednotlivých dôkazov ako aj úvahy súdu o tom, ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti.

Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, dôkazy zároveň vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne spôsobom, ktorý je zákonný a logický.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku odvolací súd nezistil žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožňuje so spôsobom, akým súd I. stupňa vyhodnotil vykonané dokazovanie. Súd I. stupňa správne rozhodol o vine obžalovaného na základe dokazovania, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní a to výsluchom svedkov resp. prečítaním ich svedeckých výpovedí z prípravného konania a súčasne správne, z dôvodov uvedených na strane 21 rozsudku, neprihliadol na svedecké výpovede A. G. a A. G. z prípravného konania. Rovnako správne a v súlade so zákonom sa súd I. stupňa vypořiadal s rozpormi v jednotlivých výpovediach svedkov O. F., O. Z., H. A. a O. M. z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Je nepochybné, že títo svedkovia v prípravnom konaní detailne usvedčovali obžalovaného, zo skutku, ktorý mu je kladený za vinu, keď detailne popisovali že mali kontakt na obžalovaného, ako na osobu, ktorá vie zohnať pervitín, popisovali ako prebiehala kúpa pervitínu a vlastné kontakty s obžalovaným, ich výpovede sa zhodovali aj v cene dávky, za ktorú od obžalovaného pervitín kupovali. Ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že výsluchy týchto svedkov v prípravnom konaní boli vykonané zákonným spôsobom, keď z obsahu spisu je nepochybné, že pri jednotlivých výsluchoch bol obhajca obžalovaného. Uvedená skutočnosť vylučuje akékoľvek úvahy o

tom, že by uvedení svedkovia vypovedali pod nátlakom, čo správne vyhodnotil aj súd I. stupňa. Z obsahu zápisníc o výsluchoch uvedených svedkov je zrejmé, že tam prítomný obhajca nenamietal spôsob výsluchu ani to, že by mal byť niektorý zo svedkov nespôsobilý k výpovedi z dôvodu podozrenia, že je pod vplyvom alkoholu alebo drogy.

V nadväznosti na výsluchy svedkov v prípravnom konaní, ktoré boli realizované za prítomnosti obhajcu obžalovaného, krajský súd uvádza, že aj pokiaľ o týchto úkonoch nebol upovedomený obžalovaný, nejedná sa o podstatnú chybu konania, nakoľko jeho procesné práva uplatňoval tam prítomný obhajca. Navyše krajský súd poukazuje na oznámenie na č.l. 38, doručené obžalovanému 22.08.2017, ktorým vyšetrovatelka poučila obvineného podľa § 213 odsek 1 Trestného poriadku s tým, že mu nebude umožnené byť pri procesných úkonoch, plánované úkony budú riadne a včas oznámené jeho obhajcovi. Túto povinnosť - oznámenie plánovaných úkonov obhajcovi obžalovaného, si vyšetrovatelka preukázateľne splnila (viď č.l. 95). Tento postup vyšetrovateľa v prípravnom konaní nespochybnil ani obvinený ani jeho obhajca.

Z ustanovenia § 213 odsek 1 Trestného poriadku vyplýva, že policajt môže povoliť účasť obvineného na vyšetrovacích úkonoch a umožniť mu klásť vypočúvaným svedkom otázky. Postupuje tak najmä vtedy, ak obvinený nemá obhajcu a úkon spočíva vo výsluchu svedka, pri ktorom je dôvodný predpoklad, že ho nebude možné vykonať v konaní pred súdom, iba ak by zabezpečenie jeho prítomnosti alebo prítomnosť mohli ohroziť vykonanie takéhoto úkonu. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia teda policajt nemá povinnosť povoliť obvinenému účasť na úkone najmä ak ide o prípad, že má obhajcu. Obvinený o účasť na úkone alebo výsluchu svedka musí požiadať.

Pri plnení prieskumnej povinnosti ani krajský súd nezistil nezákonnosť sledovania osoby obvineného, ani nezákonnosť jeho osobnej prehliadky zo dňa 25.05.2017, a to z dôvodov, na ktoré podrobne poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach poukazuje bez potreby tieto dôvody opakovať, nakoľko sa s nimi v celom rozsahu stotožňuje.

Právna kvalifikácia konania obžalovaného je správna a zákonná, zodpovedá zistenému skutkovému stavu na hlavnom pojednávaní. Odvolaciu námietku spochybňujúcu právnu kvalifikáciu aj podľa § 172 odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona a § 127 odsek 12 Trestného zákona považoval krajský súd za právne irelevantnú a zavádzajúcu. Z ustanovenia § 172 Trestného zákona vyplýva, že z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel neoprávnene konal niektorým zo spôsobov uvedených v § 172 odsek 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého sa postihuje neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a nakladanie s nimi vo všetkých formách len nie pre vlastnú potrebu, a to bez ohľadu na konkrétne množstvo tejto látky. Rozhodujúce je preukázanie tej okolnosti, že páchatel mal túto látku v držbe, prípadne ňou nakladal uvedeným spôsobom a to na účely jej predaja alebo distribúcie ďalším osobám, teda nie pre vlastnú potrebu.

V prejednávanej veci bolo preukázané, že obžalovaný v čase jeho zadržania a následnej osobnej prehliadky mal v držbe (u seba) zatavenú injekčnú striekačku s obsahom 2474 mg materiálu v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,7 % hmotnostných, tiež alobalovú skladačku, ktorá obsahovala 84 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 73,6 % hmotnostných a ďalšiu alobalovú skladačku, ktorá obsahovala 116 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metylsulfonylmetánu (MSM) so stopami metamfetamínu. Z hľadiska právnej kvalifikácie konania obžalovaného bolo rozhodujúce zistenie, že sa jednalo o drogové látky, ktoré nemal pre vlastnú potrebu a tiež zistenie, že tieto látky predával viac ako trom osobám.

Obhajoba na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na odvolacej námietke týkajúcej sa zmeny skutkovej vety obžaloby na hlavnom pojednávaní dňa 21.05.2018, napriek tomu, že o ústavnej sťažnosti obžalovaného, ktorej súčasťou bola aj táto námietka, rozhodol Ústavný súd SR uznesením zo dňa 10.01.2019 sp. zn. IV. ÚS 10/2019-21 tak, že ústavný súd nezistil, že by došlo k porušeniu totožnosti skutku kladeného obžalovanému za vinu. Ústavný súd neakceptoval argumentáciu sťažovateľa, že sa nemôže účinne brániť proti upovedomeniu o zmene právnej kvalifikácie. Ústavný súd vyslovil, že úlohou obhajoby obvineného v trestnom konaní je brániť sa proti skutku kladeného mu za vinu a nie jeho právnej kvalifikácii, ktorá je sekundárnym následkom kvalifikácie určitého konania, teda skutku

kladeného obvinenému za vinu. V súvislosti s touto odvolacou námietkou obžalovaného krajský súd poukazuje na rozsiahle odôvodnenie citovaného uznesenia ústavného súdu (strana 19-21) s tým, že túto odvoláciu námietku považoval v čase odvolacieho konania za neaktuálnu a vyriešenú, preto sa ňou viac nezaoberal.

Pri preskúmvaní výroku o treste krajský súd zistil, že aj tento je správny a zákonný, vychádza z dokazovania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 18.03.2019 (č.l. 711).

Na základe odpisu z registra trestov obžalovaného a na základe pripojeného spisového materiálu aj krajský súd zistil, že F. G. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/109/2014 zo dňa 29.12.2014 (v obnovenom konaní, po tom, ako bol uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 22.09.2014 sp. zn. 2Nt/16/2013 v konaní o povolení obnovy konania zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/105/2011 zo dňa 09.01.2012) a bol mu za zločin lúpeže a iné uložený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov. Uvedené odsúdenie v prejednávanej veci odôvodňuje postup pri ukladaní trestu podľa § 38 odsek 5 Trestného zákona, nakoľko je zrejmé, že sa obžalovaný dopustil opätovného zločinu. Postup súdu I. stupňa pri ukladaní trestu bol teda správny a zákonný, výmera uloženého trestu zodpovedá spodnej hranici upravenej trestnej sadzby, neboli zistené žiadne skutočnosti odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Zákonu zodpovedá aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a zároveň aj výrok o uložení ochranného dohľadu v zmysle § 76 odsek 1 Trestného zákona.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.